

Spm. nr. S 1425

Til udenrigsministeren (7/2 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvornår det i internationalt samarbejde anses for god tone, at et eller flere lande nægter at opretholde normale diplomatiske forbindelser med et venligsindet lands ambassadører, og vil udenrigsministeren anføre konkrete eksempler på, hvornår Danmark efter Anden Verdenskrig har afvist at mødes med diplomater fra lande, som vi har et formaliseret samarbejde med gennem internationale organisationer som FN, EU, NATO eller andre organisationer, samt om ministeren - som det vel bør ske - ved en note har underrettet det østrigske udenrigsministerium om den danske statsministers beslutning, og udenrigsministeren bedes i bekræftende fald offentliggøre notens indhold og det østrigske svar?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i medierne har Udenrigsministeriet aflyst danske embedsmænds deltagelse i en på forhånd aftalt arbejdsfrokost med østrigske diplomater. Begrundelsen synes at være, at ministeriet vil overveje de fremtidige diplomatiske relationer med Østrig.

Efter spørgerens vurdering har statsministeren bragt Danmark i en ganske uholdbar situation ved sit revolverdiplomati mod Østrig. Det er helt utilstedeligt, at Danmarks statsminister - sammen med fortrinsvis partifæller fra andre lande - søger at fremtvinge en bestemt regeringsdannelse i et europæisk land, og man skal formentlig tilbage til 1930'erne for at finde tilsvarende uhyggelige eksempler på, at autoritære magtblokke i Europa har søgt indflydelse på fredelige nabolandes politiske proces. Spørgeren mener også, at regeringen gennem sin statsminister har handlet forkasteligt over for den østrigske befolkning, der gøres til syndebug for ikke at handle i overensstemmelse med socialdemokratiske partipolitiske behov.

Selv om udenrigsministeren kun spiller en passiv rolle som bificur i statsministerens sæbeoperalignende initiativ mod Østrig, må udenrigsministeren være den rette til at oplyse, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at det i internationalt samarbejde kan anses for god tone at nægte at opretholde normale diplomati-

ske forbindelser til et venligsindet land eller at true dermed.

Hvis udenrigsministeren ikke kan anføre eksempler på tilsvarende adfærd, bedes ministeren oplyse, hvilke konkrete omstændigheder, bortset fra socialdemokratiske statsoverhoveders bonkammerateri forstås, der foreligger i Danmarks forhold til Østrig, som kan retfærdiggøre, at statsministerens handlemåde over for Østrig ikke udelukkende er baseret på magtbrynde.

Svar (14/2 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Folkeretten stiller ikke noget krav til staterne om samkvem med omverdenen og altså heller ikke om diplomatiske forbindelser. Når diplomatiske forbindelser er etableret, har modtagerstaten pligt til at efterleve folkerettens regler om diplomatiske repræsentationers og repræsentanters stilling som kodificeret i Wienerkonventionen af 1961. Wienerkonventionen stiller ikke krav til diplomatiske forbindelsers niveau eller intensitet.

De 14 stats- og regeringschefer har med fælleserklæringen af 31. januar 2000 ønsket at sende et klart politisk signal til Østrig. Fælleserklæringen har udgangspunkt i FPÖ's deltagelse i den østrigske regering.

Det er ikke fundet nødvendigt at fremsende en note til de østrigske myndigheder om retningslinierne, der er rettet til danske myndigheder.

Spm. nr. S 1437

Til forsvarsministeren (8/2 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Med henvisning til sit svar på spørgsmål 3117 kan ministeren da bekræfte, at omtalte flyvning den 9. juli 1999 på et tidligt tidspunkt planlægningsmæssigt var i tæt koordination med ESK 722?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at ESK 722, der skulle forestå omtalte personeltransport, første